

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **P. K.**, narozený X
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2023, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou do datové schránky soudu dne 14. 5. 2023 domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 28. 11. 2022, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná odňala žalobci podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 221/2022 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) od 14. 12. 2022 invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) již není žalobce invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobce o 30 %.
2. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, zejména rozporoval posudek o invaliditě, ze kterého napadené rozhodnutí vychází. Žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

má za to, že se posuzující lékař nezabýval podrobně pracovní anamnézou žalobce, zejména porovnáním jeho pracovní schopnosti před a po úrazu a po následcích spojených s úrazem. Nehodnotil jeho výkonnost a možnost pracovního uplatnění po úrazu. Žalobce namítal, že vlivem následků úrazu se jeho tarifní stupeň snížil z 07 (profese řidič nákladního automobilu a obsluha stavebních strojů) na 04 (profese dělník v dopravě). Podle žalobce je mylný závěr posudkového lékaře, že současná pozice odpovídá jeho dosaženému vzdělání i předchozí pracovní anamnéze. Žalobce namítal, že jeho současná pozice dělníka v dopravě je hluboko pod jeho dosaženým vzděláním, jeho pracovními zkušenostmi a možnostmi výdělků. Žalobce poukázal na to, že v neurologické zprávě ze dne 11. 5. 2023 je podpořen závěr o ponechání invalidního důchodu žalobci.

3. Žalobce dále poukázal na vnitřní rozpornost posudkových závěrů posudkových lékařů., a to s ohledem na hodnocení navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti. Dále žalobce namítal, že posudkový lékař nevzal v potaz, že se zdravotní stav žalobce po úraze nadále zhoršuje. Žalobce má velké a zhoršující se bolesti krční a bederní páteře. Od páteře má pnutí, brnění a vystřelující bolest do levé ruky až k ukazováku (k tomu odkázal na zprávy z neurologie). Dále poukázal na trvalé následky palce, dnavé záchvaty, chronickou únavu, vysoký cholesterol, nutnou hormonální léčbu pro velmi nízkou hladinu testosteronu, boreliózu, alergie a další.
4. Žalobce má za to, že hlavní pokles pracovní schopnosti o 25 % přetrvává (podle kapitoly XV, oddíl A, položka 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity).
5. Žalovaná s ohledem na námitky žalobce navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“)
6. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 13. 10. 2023 a mzdovými zařazeními, setrvali účastníci řízení na svých procesních stanoviscích.
7. Soud neprováděl žalobcem v žalobě navrhovanými důkazy propouštěcí zprávou ze dne 21. 8. 2010 a propouštěcí zprávou ze dne 11. 11. 2013, neboť jsou součástí správního spisu a soud z nich bez dalšího vychází – správní spis není předmětem dokazování. S dalšími přílohami žaloby (zdravotní záznam ze dne 11. 5. 2023 z neurologie a výpisem ze zdravotnické dokumentace ze dne 11. 5. 2023) navrženými k důkazu se pak soud seznámil prostřednictvím posudkové komise, která je k posouzení lékařských zpráv oproti soudu odborně způsobilější, měla je též k dispozici.
8. Soud ze správního spisu zjistil, že v rámci kontroly invalidity byl dne 7. 9. 2022 vypracován Českou správou sociálního zabezpečení posudek o invaliditě č. j. LPS/2022/404-P7_CSSZ, ve kterém dospěla posudková lékařka k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky se navýšila o 5 %, celkově tak činila 30 %. Posudková lékařka zhodnotila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu lehké postižení po úrazu hlavy.
9. S odkazem na závěr posudku posudkové lékařky OSSZ vydala žalovaná prvostupňově

rozhodnutí ze dne 28. 11. 2022, kterým podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění odňala žalobci invalidní důchod.

10. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl námitkami, a v nich uvedl, že nesouhlasí se závěrem, že je adaptován na pracovní podmínky. Žalobce namítal, že má zakázáno vykonávat zaměstnání, ke kterému má vzdělání, kvalifikaci, zkušenosti a praxi. V souvislosti s úrazem mu bylo odebráno řidičské oprávnění pro skupiny C, E a T, včetně podskupin a navazujícího posouzení průkaz ke skupině C a dále samostatné strojní průkazy na pracovní stroje (bagry, nakladače, válce, kompresory, vysokozdvizné vozíky). Práce, kterou po úraze vykonává, je sice nenáročná, avšak i tak trpí velkými bolestmi hlavy, těžko se soustředí na práci, má velké bolesti zad a trpí velkou únavou po práci. Dále poukázal na to, že se jeho zdravotní stav nadále zhoršuje (brnění a bolesti levé ruky). Žalobce přiložil k námitkám lékařskou zprávu ze zařízení X, s.r.o. ze dne 2. 6. 2022.
11. Posudková lékařka žalované v nepřítomnosti žalobce zpracovala posudek ze dne 28. 2. 2023, a to na základě totožných lékařských zpráv jako posudková lékařka OSSZ a dále na základě lékařské zprávy, kterou k námitkám doložil žalobce. Uzavřela shodně s prvoinstančním posouzením, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s největším dopadem na jeho pracovní schopnost je stav po úrazu hlavy. Posudková lékařka žalované shodně posoudila žalobce podle kapitoly XV., oddílu A, položky 1b, kde jsou uvedeny stavy s lehkým funkčním postižením po úrazech hlavy, některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. Hodnotila shodně na horní hranici, tj. pokles pracovní schopnosti o 25 %, avšak v rozporu s posudkovou lékařkou OSSZ uzavřela, že žalobce nadále pracuje dlouhodobě na plný úvazek a současná pozice odpovídá jeho dosaženému vzdělání i předchozí pracovní anamnéze, proto již míru poklesu pracovní schopnosti nenavýšovala. Zánik invalidity určila dnem prvoinstančního jednání, tj. k 7. 9. 2022.
12. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 14. 3. 2023, jež žalobce převzal 26. 3. 2023, námitky zamítla, v odůvodnění odcitovala informace z předložených lékařských zpráv a posudkové závěry posudkové lékařky s tím, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, která má nejvýznamnější dopad na pokles pracovních schopností. V případě žalobce byl konstatován pokles pracovní schopnosti o 25 %, a nejsou tak splněny podmínky pro trvání invalidity podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.
13. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 13. 10. 2023. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen, avšak s ohledem na dostatečnou lékařskou dokumentaci nebyl vyšetřen odborným lékařem z oboru neurologie. Posudková komise po rozboru všech posudkově významných lékařských zpráv shrnula, že v době rozhodné pro posouzení byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kdy rozhodující příčinou je funkční porucha a postižení po úraze. Posudková komise stanovila procentní míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly XV., oddílu A, položky 1b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve výši 25 %. Posudková komise pak s ohledem na nemožnost vykonávat zaměstnání odpovídající předchozímu vzdělání celkovou míru poklesu pracovní schopnosti navýšila o 10 %, celkově

tedy na 35 %. Posudková komise stanovila dobu platnosti posudku do října roku 2024 s tím, že je vhodné do doby příští kontrolní lékařské prohlídky přehodnotit pracovní zařazení žalobce, a to z důvodu, že epileptický záchvat proběhl 1x za život a byl vyprovokovaný ebriou, dále lehká nespecifická ložisková abnormalita na EEG krátce po záchvatu při dalších kontrolách vymizela, na EEG je řadu let normální záznam, u žalobce nikdy neproběhla léčba antiepileptiky; dále nikdy nebyl přehodnocen a zpětně se podle posudkové komise jeví jako alibistický neurologický závěr z roku 2013, kterým byla žalobci povolena obsluha jeřábu a řízení osobního automobilu, avšak tyto situace jsou – při minimálně pravděpodobné recidivě epileptického záchvatu – stejně rizikové, jako řízení těžkého stavebního stroje, v jehož dosahu se zdržuje jen minimum dalších osob (méně než v běžném silničním provozu). Posudková komise uvedla, že k příští kontrolní lékařské prohlídce je nutné doložit vyšetření na neurologickém pracovišti vyššího stupně (klinika), dále vyšetření na oddělení pracovního lékařství a případně i vyšetření klinickým psychologem ke zhodnocení ev. poklesu kognitivních funkcí (žalobce uváděl poruchu paměti a soustředění) s následným vyhodnocením rizik spojených s navrácením profesního řídičského průkazu.

15. Dále soud provedl důkaz mzdovými zařazeními žalobce s účinností k 1. 1. 2017, 1. 4. 2022 a 1. 4. 2023, ve kterých je uveden název profese žalobce jako dělník v dopravě a tarifní stupeň je uveden 04. Z platového zařazení žalobce účinného ke dni 2. 12. 1999 vyplývá, že v tu dobu vykonával žalobce profesi řidiče silničních motorových vozidel a byl zařazen v tarifním stupni 6.
16. Soud provedl i důkaz mzdovým zařazením třetí osoby účinného ke dni 1. 4. 2023, ze kterého vyplývá, že tato osoba byla zařazena na pozici řidič nákladního automobilu, pro kterou byl stanoven tarifní stupeň 07.
17. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
18. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).
19. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního

soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

20. Soud konstatuje, že komise při vypracování posudku vycházela ze vší dostupné zdravotnické dokumentace. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu XV, oddíl A, položku 1b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena pro tuto položku v rozmezí 15 až 25 %. Komise stanovila pokles ve výši 25 %. Stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity pak ještě s ohledem na nemožnost žalobce vykonávat povolání, které vykonával před úrazem, navýšila o 10 %, celkově tak činí míra poklesu pracovní schopnosti žalobce 35 %. Posudek dle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatná zdravotní postižení, které jsou rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a jejich rozsah. Řádně odůvodněno bylo i zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu či míry poklesu pracovní schopnosti odpovídající invaliditě třetího stupně nikterak nezpochybnili. Účastníci nevznesli proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudky téhož soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.
21. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce soud dospěl k závěru, že jako nejpersvědčivější, logický a vycházející z nejuplněnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 13. 10. 2023. Podstatné je zejména to, že se všichni posudkoví lékaři, jak žalované, tak posudková komise shodli na rozhodující příčině poklesu pracovní schopnosti žalobce, avšak rozpor mezi posudkovými lékaři žalované a posudkovou

komisí nastal ohledně vyhodnocení dalších okolností, pro které byla zvýšena celková míra poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud má přitom přílehlavé hodnocení posudkovou komisí, která zohlednila, že žalobce nemůže vykonávat totožné zaměstnání jako před úrazem, přičemž nyní vykonávané zaměstnání je méně kvalifikované a méně finančně ohodnocené (to vyplývá i z předložených mzdových zařazení). Soud má tedy za to, že hodnocení posudkové komise ohledně zvýšení procentuální míry poklesu pracovní schopnosti žalobce o 10 % odpovídá prokázanému skutkovému stavu, neboť žalobce skutečně nemůže vykonávat totožné zaměstnání jako před úrazem (oproti tomu posudková lékařka žalované v rozporu s takto zjištěným skutkovým stavem uzavřela, že žalobce vykonává totožné zaměstnání). Posudková komise tak s ohledem na zvýšení konstatovaného poklesu pracovní schopnosti o 10 % v důsledku rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, pro který byla zvolena hodnota 25 %, konstatovala celkovou míru poklesu pracovní schopnosti žalobce 35 %, což odpovídá I. stupni invalidity.

22. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 35 %. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV, a mzdových výměrů žalobce, žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotila důsledky dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce na jeho schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, neboť žalobce nemohl pokračovat v pracovní činnosti, kterou vykonával před úrazem a nové zaměstnání je méně kvalifikované. Žalovaná tak nesprávně zjistila vliv dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti ve smyslu § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity, což ve svém důsledku vedlo k nesprávnému stanovení míry poklesu pracovní neschopnosti.
23. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, když posudkoví lékaři nesprávně vyhodnotili vliv dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce na možnost žalobce pokračovat ve stávajícím zaměstnání.

Závěr a náklady řízení

24. Soud tudíž vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 13. 10. 2023, jakož i veškeré lékařské zprávy, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
25. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení zcela úspěšný, a měl by proto právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Žalobce se však práva na náhradu nákladů řízení vzdal, a proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. listopadu 2023

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně